

Честниятъ златарь

Нѣкой си богатъ човѣкъ далъ на единъ младъ майсторъ злато, за да направи кръстъ. Богаташътъ искалъ да подари тоя златенъ кръстъ на една новопостроена църква. Като почналъ работа, майсторътъ си казалъ:

— Колко е щастливъ този човѣкъ, че може да принесе на Бога такъва богата жертва! Ще прибавя и азъ мъничко злато въ кръста. Господь нѣма да отхвърли моето нищожно приношение . . .

И поставилъ свое злато за десеть жълтици.

Когато златарьтъ занесълъ кръста на богаташа, последниятъ го премѣрилъ и видѣлъ, че тежи повече, отколкото златото, което билъ далъ. Тогава той помислилъ, че златарьтъ е открадналъ частъ отъ златото и вмѣсто него поставилъ нѣкоя примѣсъ. Обърналъ се къмъ младия майсторъ и му казалъ:

— Защо кръстътъ тежи повече отъ златото, което получи отъ мене? Ти си направилъ хитрость: взелъ си отъ моето злато и вмѣсто него си поставилъ нѣкоя примѣсъ . . .

— Не, отвърналъ златарьтъ, Богъ ми е свидетель, че не съмъ злоупотрѣбилъ отъ твоето злато!

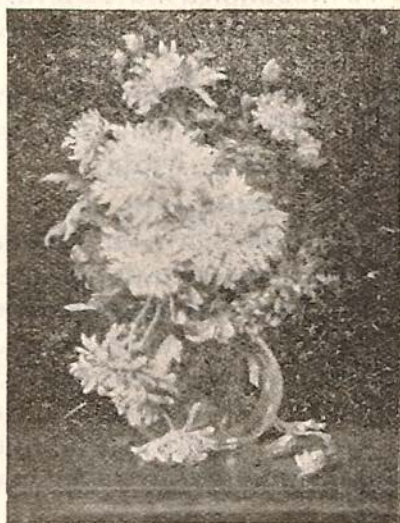
И открилъ какъ стои работата.

Когато богаташътъ се увѣрилъ, че момъкътъ е правъ,

засрамилъ се много, че незаслужено оскърбилъ честния златарь и му казалъ:

— Ти пожела да участвуашъ въ моята жертва къмъ Бога; тогава ела да сподѣлишъ съ менъ и милоститѣ, които Господь ми е изпратилъ . . . Отъ днесъ азъ те осиновявамъ и те правя наследникъ на всичкото си имущество.

Така Богъ възнаградилъ честния и боголюбивъ златарь!



Свети царъ Давидъ е казалъ:

Блаженъ е оня човѣкъ, който се бои отъ Господа и който обича Неговитѣ заповѣди. Потомството на тоя човѣкъ ще бжде силно на земята; родътъ на праведния ще бжде благословенъ. Изобилие и богатство има въ неговия домъ, и правдата му пребждва вѣчно. (Псаломъ 111: 1—3).